

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **M. V.**
zastoupená advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 86 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2020, č. j. KUZL 20728/2020, sp. zn. KUSP-20728/2020/DOP/Od,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobkyně podanou žalobou brojí proti v záhlaví citovanému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „správní orgán“) ze dne 18. 2. 2020, č. j. MUUH-DSA/11396/2020/KunJ, sp. zn. Spis/11259/2019, kterým podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako neodůvodněné zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů v její evidenční kartě řidiče provedeným ke dnům 13. 9. 2017, 14. 5. 2018,

10. 10. 2018, 26. 11. 2018, 14. 8. 2019 a 3. 9. 2019, kdy tyto záznamy byly potvrzeny, a rovněž i záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 3. 9. 2019 byl potvrzen. Žalobkyně se v daném období dopustila celkem šesti přestupků souvisejících s porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích, za které byla pravomocně postižena a kdy tyto přestupky podléhají bodovému hodnocení. Vzhledem k tomu, že každý z těchto přestupků byl spáchán v jiný den a samostatným skutkem, zaznamenával správní orgán za tyto přestupky ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu do evidenční karty řidiče-žalobkyně příslušné počty bodů, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů.
2. Žalobkyně v podaném odvolání brojila zejména proti poslednímu z uvedených přestupků, a to ze dne 3. 9. 2019, kdy byl Obvodním oddělením Policie ČR Luhačovice příkazem na místě ve výši 300 Kč pravomocně vyřízen přestupek žalobkyně dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, a to za porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož se měla dopustit téhož dne v 10:50 hod. v Luhačovicích (držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla), za což jí byl proveden v registru řidičů záznam o dosažení 2 bodů. Konkrétně činila sporným způsob, jakým byl v části A na předmětném příkazovém bloku č. C 1758458, série AC/2017, popsán skutek, přičemž tento popis činí předmětný pokutový blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
  3. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí předně shrnul dosavadní průběh správního řízení, a to i s ohledem na skutečnost, že původní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 15. 10. 2019, č. j. MUUH-DSA/72671/2019/KunJ, sp. zn. Spis/11259/2019, kterým byly rovněž jako neodůvodněné zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamům bodů v její evidenční kartě řidiče, bylo následně k odvolání žalobkyně rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. KUZL-73111/2019, zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Následně pak správní orgán prvního stupně vydal citované rozhodnutí ze dne 18. 2. 2020, jímž tedy opětovně zamítl námitky žalobkyně proti záznamu bodů v její kartě řidiče.
  4. S tímto postupem i právním názorem správního orgánu prvního stupně se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí již ztotožnil, a neshledal tak důvodnými odvolací námitky žalobkyně, když konstatoval, že předmětný příkazový blok obsahuje zákonem stanovené formální náležitosti tak, jak stanoví § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tj. obsahuje jednoznačně údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta příkazem na místě uložena. K popisu skutku na příkazovém bloku Policie ČR uvedla, že uvedení *„řidička držela v levé ruce hovorové zařízení – mobilní telefon“*, je dostačující při současném uvedení ustanovení právního předpisu, které stanovuje, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Krajské ředitelství policie Zlínského kraje tak po přezkoumání předmětného příkazového bloku dospělo k závěru, že v případě popisu přestupkového jednání na něm nedošlo ze strany Obvodního oddělení Policie ČR Luhačovice k žádnému pochybení, a že tedy předmětný příkazový blok je zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný proto v této druhé fázi odvolacího řízení přehodnotil své původní stanovisko a nadále již netrval na tom, aby byl popis přestupkového jednání žalobkyně na příkazovém bloku korigován opravným rozhodnutím dle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), a má nadále za to, že postup Policie ČR dle § 94 a násl. správního řádu je dostačující. Ke svému dřívějšímu postupu žalovaný uvedl, že

samozřejmě nevěří tomu, že by policisté – nejen tedy žalobkyni, ale úplně jakéhokoliv řidiče – pokutovali za to, že by držela mobilní telefon ve stojícím vozidle, protože držení mobilního telefonu ve stojícím vozidle jeho řidičem není přestupkem, přičemž policisté jsou si této skutečnosti velmi dobře vědomi. Nicméně žalovaný chtěl mít v této okolnosti tohoto případu zcela jasno a naprostou jistotu v tom, že na straně Obvodního oddělení Policie ČR Luhačovice nedošlo při silniční kontrole žalobkyně k nějakému pochybení či nedorozumění, a proto ve svém původním rozhodnutí o odvolání vyslovil názor, že by bylo žádoucí, aby byl popis skutku na předmětném příkazovém bloku precizován oprávněným rozhodnutím vydaným podle ustanovení § 70 správního řádu. Policie ČR ale na podnět správního orgánu postupovala poněkud jinak, a sice podle § 94 a násl. správního řádu, tj. podrobila příkazový blok č. C 1758458, série AC/2017, přezkumnému řízení, a neshledala důvody pro jeho zahájení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobkyně navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správního orgánu prvního stupně zrušil.
6. Žalobkyně předně uvádí, že i nadále má za sporný způsob, jakým byl v části A na předmětném příkazovém bloku č. C 1758458, série AC/2017, popsán skutek, přičemž tento popis činí předmětný blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Konkrétně musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držet telefonní přístroj za jízdy. Údaje o přestupku by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.
7. Především však žalobkyně polemizuje s procesním postupem žalovaného i správního orgánu prvního stupně, a to ve stádiu po vydání citovaného zrušujícího rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. KUZL-73111/2019, v němž žalovaný formuloval právní názor o nezpůsobilosti předmětného příkazového bloku pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, a to z důvodu nedostatečně popsaného skutku. Žalobkyně má za to, že původně vytýkané pochybení (nedostatky) nebyly ze strany správního orgánu prvního stupně v navazujícím rozhodnutí napraveny, přičemž žalovaný zcela svévolně, neodůvodněně a tedy i nezákonně tento svůj právní názor opustil a přiklonil se ke zcela opačnému závěru.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě považuje žalobní námitky za nedůvodné, a to i s ohledem na skutečnost, že jsou velmi stručné, nijak konkrétně odůvodněné, neboť jsou založeny pouze toliko na obsáhlé citaci předmětných rozhodnutí žalovaného. Nadto se v mnohém opakují s námitkami odvolacími i s argumenty vznesenými v námitkovém řízení, pokud jde tedy o hodnocení způsobilosti předmětného příkazového bloku být způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Ve vztahu k námitce žalobkyně ohledně svévolné a nezákonné změny právního názoru žalovaného, žalovaný uvádí, že svůj postup v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dostatečným způsobem odůvodnil, stejně jako právní názor, na jehož základě potvrdil zamítavé stanovisko správního orgánu prvního stupně. Uvedený právní názor přitom zcela koresponduje se závěry přijatými

v judikatuře Nejvyššího správního soudu, přičemž námitky proti způsobu popisu skutku v předmětném příkazovém bloku ze strany žalobkyně za situace, kdy jej sama podepsala, aniž by na místě v tomto ohledu vznesla jakoukoliv námitku či dotaz, považuje žalovaný za účelové, s nimiž se dle jeho názoru nadto dostatečně a srozumitelně vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, na které ve vyjádření opakovaně odkazuje. Žalovaný je přesvědčen, že předmětný příkazový blok (stejně jako ostatní pokutové bloky) je dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče-žalobkyně.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud, za splnění podmínek podle § 51 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. Žalobkyně učinila předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhla celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byla ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzvána k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
11. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
12. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), je „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden,*

neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Rovněž v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, Nejvyšší správní soud potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

13. Stejně tak lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, podle něhož v „§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Znění tohoto ustanovení by proto mohlo oproti dosavadní judikatuře vést k úvaze o principiální možnosti obnovy blokového řízení i v případě tvrzeného nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Takový názor by však neodpovídal povaze blokového řízení. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení po odhalení skutku a ztotožnění osoby, která se jej dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Na pokutovém bloku se přitom podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí pouze údaje o tom, jaké pověřené osoby, komu, kdy a za jaký přestupek uložily pokutu v určité výši. [...] Možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení se však obviněný z přestupku vzdává udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení. Tímto souhlasem obviněný z přestupku akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku, o jeho právní kvalifikaci a o nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry orgánu oprávněného ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení charakteru nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení tedy nepředstavuje pouhou jednu z kumulativních podmínek tohoto řízení, nýbrž přímo jeho podmínku sine qua non, při jejímž splnění se navíc bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou tak splněny všechny podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. [...] [S] ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (nechť si každý stráží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci [...].“
14. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl

projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“

15. Krajský soud má za to, že správní orgány v nyní projednávané věci tomuto požadavku bezesbytku dostály, a to i s ohledem na specifické procesní okolnosti nyní projednávaného případu, kdy bylo ze strany žalovaného odvolacím námitkám žalobkyně nejdříve vyhověno a původní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno, aby pak následně žalovaný dospěl k výše formulovanému právnímu názoru, proti němuž žalobkyně v nyní projednávané žalobě brojí. Krajský soud se předně neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že by žalovaný přijal zcela opačný právní názor, a to zcela svévolně, neodůvodněn a tedy i nezákonně. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, důvodem pro zrušení původního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byly pochybnosti žalovaného nad tím, že v popisu skutku v předmětném příkazovém bloku není výslovně uvedeno, že žalobkyně držela mobilní telefon za jízdy vozidlem, a proto vyslovil názor, že by náprava tohoto stavu měla být provedena opravným rozhodnutím dle § 70 správního řádu. Správní orgán prvního stupně proto dále postupoval v souladu s tímto právním názorem žalovaného a požádal Obvodní oddělení Policie ČR Luhačovice o provedení tohoto úkonu. Tento policejní orgán ale vyžádaný úkon neprovedl a místo toho celou věc předal svému nadřízenému orgánu, tj. Krajskému ředitelství policie Zlínského kraje ve Zlíně, k posouzení. Tento nadřízený policejní orgán tuto věc vyřídil postupem podle § 94 a násl. správního řádu, tj. přezkoumal rozhodnutí o přestupku – předmětný příkazový blok, a důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal (viz dopis ze dne 27. 1. 2020, č. j. KRPZ-1889-1/ČJ-2020-1500DP, adresovaný Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje žalobkyni, který je součástí správního spisu). Správní orgán proto Krajské ředitelství policie Zlínského kraje opakovaně požádal o to, aby bylo k příkazovému bloku č. C 1758458, série AC/2017, vydáno opravné rozhodnutí podle ustanovení § 70 správního řádu, nicméně tento nadřízený policejní orgán tento postup odmítl a vyslovil názor, že předmětný příkazový blok je ve své popisné části vyplněn dostatečně jednoznačně, srozumitelně a zřetelně (viz dopis ze dne 6. 2. 2020, č. j. KRPZ-14399-1/ČJ-2020-1500DP, adresovaný Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje správnímu orgánu, který je součástí správního spisu). Na základě těchto skutečností proto správní orgán prvního stupně vydal dne 18. 2. 2020 citované rozhodnutí, jím tedy opětovně zamítl námitky žalobkyně proti záznamům bodů v její evidenční kartě řidiče. S tímto právním názorem se následně žalovaný ztotožnil, neboť dospěl k závěru, že předmětný příkazový blok je zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalovaný (i správní orgán prvního stupně) tedy svůj procesní postup i následně přijatý právní názor dostatečně odůvodnily a rozhodně se dle krajského soudu nemůže jednat o postup svévolný, jak namítá žalobkyně.
16. Stejně tak nelze přisvědčit žalobkyni, že by žalovaný přijal zcela opačný právní názor, neboť z obsahu správního spisu (tedy z obsahu odůvodnění původního rozhodnutí žalovaného) se toliko podává, že žalovaný měl toliko pochybnosti nad tím, zda *„byl přestupek žalobkyně ze strany Obvodního oddělení Policie ČR Luhačovice spolehlivě zjištěn, a zda tedy byly splněny podmínky pro jeho projednání příkazem na místě.“* (str. 6 rozhodnutí). Proto zavázal správní orgán prvního stupně k tomu, aby v navazujícím řízení předmětný nedostatek odstranil a tedy danou věc *„postavil skutkově na jisto.“* Z obsahu citovaného rozhodnutí se ovšem v žádném případě nepodává, jak dovozuje žalobkyně, že by žalovaný předmětný příkazový blok od samého počátku považoval za nezpůsobilý podklad pro

záznam do bodového hodnocení v kartě řidiče. Tomu ostatně koresponduje i výše popsany navazující postup správního orgánu prvního stupně.

17. Krajský soud se neztotožňuje ani s námitkou žalobkyně, že by žalovaný ve své rozhodovací činnosti vycházel pouze z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. s právního názoru policejních orgánů. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán prvního stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky vyžádal ověřené kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá oznámení o spáchání přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje korespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Je sice pravdou, že správní orgány vzaly do úvahy i hodnocení popisu skutku na příkazovém bloku ze strany příslušných policejních orgánů, dotazovaných ze strany správního orgánu prvního stupně, a žalovaný proto v této druhé fázi odvolacího řízení přehodnotil své původní stanovisko a nadále již netrval na tom, aby byl popis přestupkového jednání žalobkyně na příkazovém bloku korigován opravným rozhodnutím dle § 70 správního řádu, když měl za to, že postup Policie ČR dle § 94 a násl. správního řádu je dostačující. Nicméně jednalo se pouze o jedno z dílčích hledisek, které vzaly správní orgány při hodnocení způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů do úvahy, a proto má krajský soud za to, že postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
18. Souladným s judikaturou nejvyššího správního soudu je pak i samotný právní závěr žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně ohledně způsobilosti předmětného příkazového bloku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.

V rozsudku ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41, Nejvyšší správní soud k vadám řízení, spočívajících v podkladech pro rozhodnutí a záznam bodů řidiče uvedl, že „je nutné zohledňovat již zmíněnou specifickou blokového řízení, která zakládá nemožnost posuzovat obsah pokutového bloku s rigidní přísností. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014 - 39 ze dne 28. srpna 2014 mimo jiné vyplývá, že při zohlednění specifík blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“ K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku č. j. 4 As 8/2013 - 27 ze dne 16. května 2013, v němž je mimo jiné uvedeno, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích

odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

19. Obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, Nejvyšší správní soud jasně uvedl, že „[n]e vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku série AL/2009 č. L 4255984. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. [...] Nejvyšší správní soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984, dospívá k jednoznačnému závěru, že stěžovatel dne 13. 10. 2010 v Českém Krumlově řídil motorové vozidlo zn. VW, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je město Český Krumlov, dne 13. 10. 2010 v 19:20 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.“
20. Ostatně i sám žalovaný odkazuje na relevantní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, podle kterého „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo

„pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

21. S ohledem na citovanou judikaturu krajský soud posoudil i žalobkyní rozporovaný předmětný příkazový blok č. C 1758458, série AC/2017, vystavený Policií ČR, kdy na tomto pokutovém bloku je jasně slovy uvedeno, že přestupkové jednání žalobkyně spočívalo v tom, že „dne 3. 9. 2019 v 10:50 hod Luhačovice pod hotelem PALACE § 7/1 c, zák. č. 361/2000 Sb. jako řidička (vozidla Citroën Berlingo RZ X) držela v levé ruce hovorové zařízení – mobilní telefon.“ Je zde uvedena i právní kvalifikace korespondující s tímto skutkem, tedy přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu. Pod tím vším je pak podpis žalobkyně. Pokutový blok tak dle krajského soudu obsahuje jednoznačnou identifikaci žalobkyně, je dále zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobkyni uložena pokuta včetně její výše (případná nečitelnost číslice „300“ je bez pochyby doplněna o slovní vyjádření „třista“) a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl dle krajského soudu způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobkyně). Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že zde absentuje výslovné uvedení, že řidička (žalobkyně) držela hovorové zařízení (mobilní telefon) za jízdy, při řízení motorového vozidla, neboť tento nedostatek je zhojen právě i odkazem na příslušná ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), resp. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu kvalifikující dané jednání (držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla) jako přestupek. V tomto ohledu se krajský soud ztotožňuje s názorem žalovaného, že porušením pravidel silničního provozu a přestupkem je tedy pouze to, když řidič drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení za jízdy vozidla – pokud vozidlo zastavilo a stojí, tak držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem porušením pravidel silničního provozu a přestupkem není. Současně má však krajský soud za absurdní představu, že by v daném případě policejní orgány pokutovaly žalobkyni za držení mobilního telefonu ve stojícím vozidle, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobkyně předmětný příkazový blok podepsala bez dalších nesouhlasných námitek, a muselo jí tedy již v dané době a na daném místě být zřejmé, jaké její jednání bylo kvalifikováno jako přestupek, za který jí byla následně udělena i pokuta.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve

věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu